

Šťastná slunečnice

Jednou když už skončila zima,
tak pod jedním stromem rosla
slunečnice. Jmenovala se Olga.
Ta slunečnice tam vyrostala rok.
Bylo divné, že roste rovná v březnu,
obvykle roste v červenci.
Slunečnice byla mladá, takže měla hodně
legra. Sestra si hrála s ptáčky.
Pláči jí říkali si až bude araláš, se a mi
budou okusovat semínka. Nabudete, říkáte
mašťovně slunečnice. Slunečnice pořád
rosla a rosla. Od té doby bylo léto,
tak vyrostli další slunečnice. Jedna se
jmenovala Pepík, a druhá se jmenovala
Magda. Byly to její děti, vyrostly se semínka,
která vypadla Olze když foukal vítr.
Celý den se divali na sluníčkem Olga měla
výhodu že byla velká a mohla děti chránit.
Jednou, když Olga byla hodně araláš, tak
rosla a rosla až do nebe. V neby byla sama,
araláš se na sluníčkem byla sama. Byla moc
smutná. Slunečnice si představaovala
že jí někdo už a nebe a dá do vazy.
Čekala asi měsíc a pořád nic čekala týden
sase nic čekala den a sice
opadali jí všechna semínka. Kase čekala
měsíc týden a den a opadali jí všechny
ptáčky. Čekala a čekala a smik, už byla
dole ve váze všechno měti velkou radost
a žiti šťastně až do smrti